

Kryś Piotr, MSc., Department of Production Management, Warsaw University of Technology, Poland.

Skudlarski Jacek, PhD, Department of Production Management and Engineering, Warsaw University of Life Sciences – SGGW, Poland, e-mail: jacek_skudlarski@sggw.pl.

Zajac Stanisław, PhD, State Higher Vocational School in Krosno, Poland, e-mail: zajacstanislaw@op.pl.

Maznev Gregory, Professor, Department of the Organization of Production, Business and Management, Kharkiv National Technical University of Agriculture named Peter Vasilenko, Ukraine.

Zaika Svetlana, Head of the Department of the Organization of Production, Business and Management, Kharkiv National Technical University of Agriculture named Peter Vasilenko, Ukraine, e-mail: zaika_s75@mail.ru

УДК 330.341.1

Дунська А. Р.

КОНЦЕПТУАЛЬНА СХЕМА ПОБУДОВИ ІННОВАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Представлено ключові фактори в інноваційній моделі розвитку економіки. Визначена сутність механізму управління і підходи до структурування механізму управління. Досліджено основні підходи до розвитку підприємств. Запропонована концептуальна схема побудови інноваційного механізму розвитку промислового підприємства. Представлено зміст основних етапів формування інноваційного механізму.

Ключові слова: інновація, інноваційний механізм, інноваційний розвиток, підприємство, схема.

1. Вступ

Визначальними факторами розвитку світової економіки в сучасних умовах є інтенсивне генерування ідей і активне впровадження інновацій, що є результатом інноваційної діяльності, яка здійснюється в різних формах та на різних рівнях суб'єктів господарювання.

На думку багатьох фахівців в сфері управління, інноваційна активність для західних промислових підприємств, їх сприйнятливість до технологічних інновацій – це питання виживання у гострішій конкурентній боротьбі. Інноваційна діяльність забезпечує останнім суттєві конкурентні переваги, більшу стійкість, сприяє укріпленню підприємства на ринку. Зниження технологічного потенціалу, втрата властивості до сприйняття нових наукоємних технологій з безперечною ведуть до погіршення позицій на ринку, до зниження обсягів продажу з очевидним несприятливим результатом [1].

З іншого боку, інноваційна спрямованість економічних процесів довела неефективність організаційних структур та методів традиційного менеджменту, які не враховують зростаючих нетрадиційних якісних факторів економічного росту. Все це обумовлює необхідність пошуку нових способів та підходів до управління інноваційними процесами на підприємствах.

Актуальними засобами інтенсифікації інноваційної діяльності на підприємстві є інноваційний механізм, який має бути спрямований на підвищення ефективності та результативності інноваційних перетворень в середині підприємства, оптимальне регулювання та стимулювання інноваційних змін.

2. Аналіз літературних даних і постановка проблеми

На сьогоднішній день в Україні практично відсутні роботи, в яких використовується термін «інноваційний

механізм», не визначені теоретико-методологічні аспекти даної категорії.

Проте присутня достатньо велика кількість наукових праць, в яких досліджуються питання інноваційного розвитку, як на рівні окремого господарюючого суб'єкта, так і на рівні національної економіки в цілому, які формують потужне науково-теоретичне підґрунтя нашого дослідження. Найбільш ґрунтовні дослідження інноваційної проблематики можна зустріти в роботах таких вітчизняних учених: О. Амоша [2], С. Ілляшенко [3], Г. Калитич [4], Л. Федулова [5] та інших. Серед зарубіжних дослідників, які здійснили значний вклад у розвиток теорії інноватики, варто відзначити П. Друкера [6], П. Завліна [7], Г. Ковальова [8], Б. Санто [9], Й. Шумпетера [10] та інших.

В роботах зарубіжних фахівців досліджені окремі аспекти механізмів управління інноваційним розвитком, зокрема слід відмітити публікації П. Шеко [11] та В. Колоколова [12]. Останній в своїй роботі [12] практично не розмежовує поняття «інноваційний механізм розвитку» та «механізм інноваційного розвитку» і визначає його як організаційно-економічну форму здійснення інноваційної діяльності. Однак, на нашу думку це дещо різні поняття. Детальне обґрунтування сутності даної категорії було наведено автором в роботі [13].

Необхідність розробки конкретних інструментів, які здатні спрямувати розвиток підприємства в напрямку інноваційного оновлення і використання внутрішніх і зовнішніх інноваційних можливостей визначає головну мету даної статті.

Отже, мета статті полягає в розробці концептуальної схеми побудови інноваційного механізму розвитку промислового підприємства.

Для досягнення визначеної мети необхідно вирішити такі задачі дослідження:

1. Оцінити передумови формування інноваційного механізму на підприємствах.

2. Дослідити теоретико-методичні засади механізму управління та основні принципи розвитку підприємств.

3. Визначити ключові етапи концептуальної схеми побудови інноваційного механізму розвитку промислового підприємства.

3. Результати дослідження концептуального підходу до побудови інноваційного механізму

Передумовами для створення концептуальної схеми побудови інноваційного механізму розвитку підприємства є дослідження стану параметрів інноваційного розвитку підприємств та вивчення теоретико-методологічних підходів до структуризації механізмів управління підприємствами.

В умовах інноваційної економіки, яку прагне побудувати наша країна, особливої ваги набувають ті фактори економічного зростання, які або не розглядалися, або мали не суттєву роль в умовах інтенсивного та екстенсивного розвитку економіки (табл. 1).

Таблиця 1

Співвідношення факторів економічного зростання для різних типів економічного розвитку [14]

Фактори економічного зростання	Екстенсивний розвиток	Інтенсивний розвиток	Інноваційний розвиток
Зростання обсягів виробництва	+++	+++	++
Розвиток продуктивних сил	+	+++	+++
Зростання технічного рівня і якості продукції	—	++	+++
Зростання обігового капіталу	+++	++	++
Зростання обсягів інвестицій	+++	+++	++
Прискорення науково-технічного прогресу	—	++	+++
Оновлення основних засобів виробництва	+	++	+++
Економічне використання природних ресурсів	—	+	++
Поліпшення фінансових показників	—	++	+++
Поліпшення показників зовнішньоекономічної діяльності	—	++	+++
Підвищення ефективності господарської діяльності	—	++	+++
Прогресивність структури господарювання	—	++	+++
Зростання частки споживання	—	++	+++
Ощадливість виробництва	—	++	+++
Поліпшення стану соціальної сфери	—	++	+++

Примітка: +++ — фактор економічного зростання відіграє вирішальну роль; ++ — фактор економічного зростання відіграє значну роль; + — фактор економічного зростання відіграє незначну роль

Як бачимо, більшість факторів економічного зростання відіграють ключову роль в моделі інноваційного розвитку, та з іншого боку інноваційна модель розвитку економіки зумовлює інтегроване поліпшення у багатьох соціоекономічних сферах.

Основою інноваційної моделі економічного розвитку є інноваційна діяльність, що здійснюється кожним окремим суб'єктом економічної системи. Проте, вітчизняні підприємства не налаштовані на активну участь в інноваційних перетвореннях в економіці, про що свідчать дані, оприлюднені Держкомстатом України. Так, питома вага інноваційно-активних підприємств в Україні становить близько 16 %, питома вага високотехнологічної продукції в обсязі реалізації промислової продукції менше 4 %.

Для порівняння за даними Євростату найменша кількість інноваційно-активних підприємств в Європейському союзі в Болгарії — близько 25 %. Середній показник кількості інноваційно-активних підприємств по усім країнам ЄС — більше 50 %. В Німеччині таких підприємств майже 80 %. В сусідній Білорусі питома вага високотехнологічної продукції в обсязі реалізації промислової продукції майже в 5 разів більша ніж в Україні — 19 %.

Забезпечення цілеспрямованого інноваційного розвитку підприємства має ґрунтуватися на відповідному інноваційному механізмі, який відіграє ключову роль в управлінні інноваційними процесами та активізації інноваційної діяльності.

При побудові інноваційного механізму слід враховувати принципові відмінності інноваційних процесів від виробничих [8]:

- багатогранність та невизначеність шляхів досягнення цілей та висока ризикованість;
- неможливість детального планування та орієнтація на прогнозні оцінки;
- необхідність подолання опору як в сфері економічних відносин, так і в сфері інтересів учасників інноваційного процесу.

Механізм управління розглядають як складову частину системи управління, що забезпечує дієвий вплив на фактори, стан яких обумовлює результат діяльності об'єкту управління. Оскільки природа внутрішніх факторів управління підприємством є різноманітною (організаційні, структурні, технічні, економічні, адміністративні, матеріальні фактори), слід виділяти певні види механізмів управління. Основними видами механізмів управління виступають: організаційні, економічні, структурні механізми, механізми організації управління, технічні й адміністративні, інформаційні механізми та інші [15].

Визначаючи інноваційний механізм розвитку промислових підприємств як сукупність взаємозв'язаних інноваційних важелів, що забезпечують здійснення інноваційної діяльності, її стимулювання та регулювання та враховуючи той факт, що інновація є основним джерелом розвитку підприємств, можна стверджувати, що інноваційний механізм є своєрідним надмеханізмом в системі управління, він пронизує всі підвиди механізмів управління, що наведені вище.

Найчастіше в структурі механізму управління виокремлюють такі компоненти, як: принципи і задачі управління, методи, форми й інструменти управління, організаційну структуру управління підприємством та його персонал, інформацію і засоби її обробки.

Найбільша увага дослідників механізмів управління зосереджена на визначенні сутності та структури організації економічного механізму управління підприємством. Так, Садеков А. А. в роботі [16] в структурі

організаційно-економічного механізму виділяє три системи з подальшим їх структуруванням:

- система забезпечення;
- функціональна система;
- цільова система.

Система забезпечення організаційно-економічного механізму складається з підсистем правового, ресурсного, нормативно-методичного, наукового, технічного та інформаційного забезпечення управління підприємством.

Функціональна система охоплює ключові функції управління, а саме планування, організацію, мотивацію, контроль, регулювання.

В цільовій системі ключовими компонентами є формулювання цілей та результатів, визначення критеріїв вибору і оцінки результатів.

Для підприємств, що мають довгострокові плани щодо свого існування на ринку, а це в першу чергу промислові підприємства, оскільки їх створення і функціонування пов'язане із значними капітальними інвестиціями в порівнянні з, наприклад, організаціями в сфері торгівлі, послуг, головною ціллю є забезпечення власного розвитку. А, отже, система управління підприємства і механізм управління мають бути зорієнтовані на розвиток даного суб'єкту господарювання. Нижче наведені основні підходи до визначення принципів розвитку підприємства (табл. 2).

Таблиця 2

Підходи до визначення принципів розвитку

Автор	Принципи управління
Ілляшенко С. [3]	Системності, комплексності, орієнтації переважно на інноваційний шлях розвитку, принцип балансу інтересів суб'єктів інноваційного процесу, принцип «розумної» орієнтації новацій на задоволення потреб і запитів споживачів, принцип підтримки рівноваги між споживанням і відтворенням ресурсів
Поршнев А., Румянцева З., Соломатін Р. [17]	Адаптивності, динамічності, самоорганізації, саморегуляції, саморозвитку, переважання стратегічної спрямованості, орієнтації на потреби ринку, цілеспрямованості, побудови ієрархічного «дерева цілей», планомірності
Пономаренко В. [18]	Цілісності, структурності, взаємозалежності системи і зовнішнього середовища, ієрархічності, системності
Маркова В. [19]	Комплексності, цілісності, альтернативності варіантів розвитку, гнучкого реагування, виправданого ризику, «розумної крайності» ринкових позицій

Сукупність зазначених принципів формує основні вимоги, яким має відповідати схема формування інноваційного механізму розвитку підприємства.

На основі проведених досліджень пропонуємо наступну схему принципового підходу до формування інноваційного механізму розвитку промислового підприємства (рис. 1).

Враховуючи принципи системності, структурності та комплексності представлена схема формування інноваційного механізму розвитку підприємств передбачає певну етапність і послідовність.

Вихідним етапом для формування будь-якого механізму, спрямованого на розвиток певної економічної системи є визначення проблем, з якими стикається зазначена система на даному етапі свого існування. Саме

ці проблеми з одного боку є бар'єрами для розвитку економічної системи, з іншого – вони можуть стати джерелом для винайдення варіантів розвитку системи. Інакше кажучи, розроблений інноваційний механізм буде спрямований на вирішення зазначених проблем через застосування нестандартних для аналізованої економічної системи підходів.

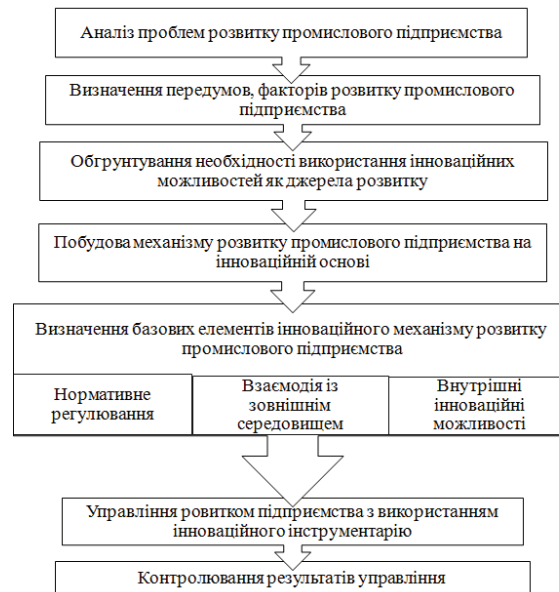

Рис. 1. Схема принципового підходу до формування інноваційного механізму розвитку промислового підприємства

Наступним кроком після чіткого усвідомлення і визначення проблем розвитку підприємства є виокремлення факторів, що здійснюють вплив на розвиток підприємства. Такі фактори здебільшого визначаються в зовнішньому середовищі підприємства, враховують і описують макроекономічні тенденції розвитку національного та світової економіки. В умовах активної інтеграції української економіки в світову економічну систему особливої ваги набувають і політичні фактори, що здатні суттєво змінити середовище діяльності підприємства.

Розуміння проблем розвитку підприємства і визначення факторів, що позитивно або негативно впливають на розвиток підприємства дає можливість обґрунтувати використання інновацій в якості джерела розвитку. В даному аспекті ми підкреслюємо авторське розуміння інновації як зміни, що переводить систему на якісно новий рівень розвитку. Виходячи з даного визначення, проблеми розвитку підприємства завжди вимагають інноваційних змін. Звісно, що рівень новизни пропозицій може бути різний, тобто інновації можуть бути новими для даного підприємства і не новими в глобальному або навіть національному масштабі, проте і поліпшуючі і псевдоінновації мають право на існування, а отже можуть використовуватись в системі побудови інноваційного механізму розвитку промислового підприємства.

Безпосередньо процес побудови інноваційного механізму розвитку підприємства передбачає перш за все визначення базових елементів даного механізму. На концептуальному рівні ми визначили три базових елементи інноваційного механізму: внутрішні інноваційні можливості підприємства, взаємодія із зовнішнім

середовищем та нормативне регулювання. Однак, кожний із зазначених базових елементів може бути структурований на більш конкретні і вузькі складові. На даному етапі наших досліджень ми обмежуємось лише принциповими положеннями формування інноваційного механізму.

Внутрішні інноваційні можливості визначаються наявним у підприємства інноваційним потенціалом, який може бути структурований за різними параметрами в залежності від мети дослідження і головної цілі функціонування підприємства. Важливим напрямком декомпозиції даного базового елемента є визначення підсистем забезпечення підприємства, які охоплюють параметри забезпечення ресурсами, критеріями розвитку та інструментами розвитку.

Оцінка взаємодії із зовнішнім середовищем визначає структуру зовнішнього середовища та силу його впливу на підприємство. Складність формалізації даної оцінки підвищується в умовах виходу підприємства на світовий ринок. Якщо національна економіка є більш звичним і в певній мірі прогнозованим середовищем підприємства, то рівень прогнозованості істотно знижується в умовах глобальної економічної системи. Одним із факторів, що може суттєво зашкодити підприємству на зовнішньому ринку є високий рівень конкуренції і більша сила конкурентів.

Нормативне регулювання в обмеженій мірі можна віднести до параметрів зовнішнього середовища. Втім, особливості перебігу інноваційних процесів та здійснення інноваційної діяльності на підприємствах вимагають виокремлення даної складової в структурі інноваційного механізму. Нормативне регулювання, що охоплює питання державного регулювання інноваційної сфери, бюджетне фінансування інноваційної діяльності, нормативно-правове регулювання, законодавчу базу в сфері інновацій, державні пільги і стимулювання інноваційної активності підприємств.

Визначені елементи інноваційного механізму спрямовані на ефективне управління розвитком підприємства та використанням адекватного інноваційного інструментарію. До таких інноваційних інструментів відносимо перш за все інноваційну стратегію підприємства та інноваційні програми, які є структурними елементами інноваційної стратегії.

Завершальним етапом запропонованої схеми є контролювання результативності дії інноваційного механізму. Для реалізації даного процесу необхідно на попередніх етапах формування механізму визначити перелік критеріїв, за якими можна оцінити рівень досягнення поставлених цілей, вирішення проблем, що ініціювали формування даного інноваційного механізму.

Залежно від результатів на етапі контролювання можливі різні варіанти управлінських рішень, які залежать від рівня відхилення отриманих фактичних результатів від запланованих. Ми вважаємо, що при належній об'єктивній оцінці різних аспектів підприємства, використання адекватних математичних методів обробки даних та прогнозування і ретельному втіленню інноваційних змін на підприємстві великого відхилення на завершальному етапі не повинно бути. Однак ймовірність відхилення зберігається завжди, оскільки велику роль при впровадженні інноваційного механізму може зіграти суб'єктивний людський фактор. У випадку відхилення результатів дії інноваційного механізму від очікуваних рекомендується провести відповідні коригувальні заходи.

4. Висновки

Дослідження сучасних тенденцій розвитку світової та національної економіки свідчать про ключову роль інноваційних змін в господарській діяльності підприємств, особливо в сфері промисловості. Велике відставання нашої країни від економічно розвинених країн світу обумовила необхідність створення ефективного інструментарію для активізації інноваційної діяльності на підприємствах. З цією метою була сформована концептуальна схема побудови інноваційного механізму розвитку підприємства, яка виходить із чіткого усвідомлення проблем підприємства та визначення інноваційних можливостей підприємства для вирішення зазначених проблем. Особливістю даної схеми є зміна ментальності керівників вітчизняних підприємств і підвищення їх розуміння характеру інноваційного розвитку, підвищення рівня їх інноваційної сприйнятливості.

Подальші дослідження будуть спрямовані на деталізацію окремих етапів запропонованої схеми, розробці конкретних методик впровадження інноваційних механізмів в практику діяльності промислових підприємств.

Література

1. Портников, Б. А. Основы инноватики [Текст] / Б. А. Портников. — Оренбург: ОГУ, 2000. — 143 с.
2. Механізми переходу економіки України на інноваційну модель розвитку [Текст] / О. І. Амоша та ін.; наук. ред. О. І. Амоша; НАН України, Інститут економіки промисловості. — Донецьк, 2002. — 108 с.
3. Ілляшенко, С. М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи [Текст]: навчальний посібник / С. М. Ілляшенко. — Суми: ВТД «Університетська книга», 2003. — 278 с.
4. Калитич, Г. І. Науково-технологічний та інноваційний розвиток: концепції, моделі, рішення [Текст]: з дод. CD-Rom / Г. І. Калитич, К. М. Коржавін. — К.: УкрІНТЕІ, 2008. — 268 с.
5. Федулова, Л. І. Інноваційна економіка [Текст]: підручник / Л. І. Федулова. — К.: Либідь, 2006. — 475 с.
6. Друкер, П. Ф. Задачи менеджмента в XXI веке [Текст]: пер. с англ. / П. Ф. Друкер. — М.: Изд-ий дом «Вильямс», 2000. — 272 с.
7. Завлин, П. Н. Инновационный менеджмент [Текст]: справочное пособие / П. Н. Завлин и др.; под ред. П. Н. Завлин и др. — 2-е изд., перераб. и доп. — М.: Центр исследований и статистики науки, 1998. — 567 с.
8. Ковалев, Г. Д. Основы инновационного менеджмента [Текст]: учебник / Г. Д. Ковалев. — М.: ЮНИТИ-ДАНА, 1999. — 208 с.
9. Санто, Б. Инновации как средство экономического развития [Текст] / Б. Санто. — М.: Прогресс, 1991. — 255 с.
10. Шумпетер, Й. А. Теория экономического развития: исследование прибутков, капитала, кредита, процента та економічного циклу [Текст] / Й. А. Шумпетер; пер. з англ. В. Старка. — К.: Києво-Могилянська академія, 2011. — 242 с.
11. Шеко, П. Инновационный хозяйственный механизм [Электронный ресурс] / П. Шеко // Проблемы теории и практики управления. — 1999. — № 2. — Режим доступа: \www/URL: <http://uptp.ru/pages/content.php?Lang=RU&Mo=2&Year=1999>.
12. Колоколов, В. А. Инновационные механизмы функционирования предпринимательских структур [Электронный ресурс] / В. А. Колоколов // Менеджмент в России и за рубежом. — 2002. — № 1. — Режим доступа: \www/URL: <http://www.cfip.ru/press/management/2002-1/08.shtml>.
13. Дунська, А. Р. Визначення категорії «інноваційний механізм розвитку промислових підприємств» [Текст] / А. Р. Дунська // Маркетинг і менеджмент інновацій. — 2013. — № 2. — С. 169–179.
14. Касьяненко, В. О. Роль інновацій на сучасному етапі соціально-економічного розвитку України [Електронний ресурс] / В. О. Касьяненко // Проблемы формирования новой экономики XXI века. — 2011. — Режим доступа: \www/URL: http://www.confcontact.com/20111222/5_kasyanenko.htm.

15. Путятін, Ю. О. Фінансові механізми стратегічного розвитку та управління розвитком підприємства [Текст]: монографія / Ю. О. Путятін, О. І. Пушкар, О. М. Тридід. — Х.: Основа, 1999. — 488 с.
16. Садеков, А. А. Управление предприятием в условиях кризиса [Текст]: монография / А. А. Садеков, В. В. Цурик. — Донецк: ДонГУЭТ, 2006. — 178 с.
17. Поршнев, А. Г. Управление организацией [Текст]: учебник / под ред. А. Г. Поршнева, З. П. Румянцевой, Н. А. Саломатина. — М.: ИНФРА-М, 1999. — 669 с.
18. Пономаренко, В. С. Стратегія розвитку підприємства в умовах кризи [Текст]: монографія / В. С. Пономаренко, О. М. Тридід, М. О. Кизим. — Х.: ИНЖЕК, 2003. — 323 с.
19. Маркова, В. Д. Стратегический менеджмент [Текст]: курс лекцій / В. Д. Маркова, С. А. Кузнецова. — М.: ИНФРА-М; Новосибирск: Сибирское соглашение, 2000. — 288 с.

КОНЦЕПТУАЛЬНА СХЕМА ПОСТРОЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМА РОЗВИТКУ ПРОМИШЛЕННОГО ПРІДПРИЯТТЯ

Представлены ключевые факторы в инновационной модели развития экономики. Определена сущность механизма

управления и подходы к структурированию механизма управления. Изучены основные подходы к развитию предприятий. Предложена концептуальная схема построения инновационного механизма развития промышленного предприятия. Представлено содержание основных этапов формирования инновационного механизма.

Ключевые слова: инновация, инновационный механизм, инновационное развитие, предприятие, схема.

Душська Алла Рашидівна, кандидат економічних наук, доцент, кафедра менеджменту, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», Україна, e-mail: alsu@i.ua.

Dunskaya Alla Rashidovna, кандидат экономических наук, доцент, кафедра менеджмента, Национальный технический университет Украины «Киевский политехнический институт», Украина.

Duniska Alla, National Technical University of Ukraine «Kyiv Polytechnic Institute», Ukraine, e-mail: alsu@i.ua

УДК 331.108.4

Сенічкіна О. Е.

РОЗРОБКА МЕТОДИЧНИХ РЕКОМЕНДАЦІЙ ДО ФОРМУВАННЯ ВІДДІЛУ З АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПРАЦІ ФАХІВЦІВ

У статті розглянута необхідність активізації інноваційної праці фахівців як потужного стимулятора розвитку економіки України. Зазначена необхідність створення відділу з активізації інноваційної праці на підприємствах, наведена схема визначення його розмірів та схема зі створення відділу.

Ключові слова: активізація інноваційної праці фахівця, відділ з активізації інноваційної праці фахівців, функції.

1. Вступ

В сучасних складних умовах функціонування економіки України виживати та успішно розвиватися можуть підприємства, орієнтовані на інноваційну діяльність, спрямовану на оновлення технологій виробництва, випуск нової конкурентоспроможної продукції, зміну методів виробництва, маркетингових заходів, що є також одним з головних чинників економічного та соціального прогресу всього суспільства. Роль творчої діяльності — інноваційної праці, як провідної сили сучасного розвитку ще недостатньо усвідомлена в українській економіці, її носії — працівники творчої праці різних напрямів та сфер економіки — не посідають лідерських позицій, що обумовлює необхідність всебічного дослідження передумов її організації на сучасних підприємствах, ефективного використання інноваційних результатів, що обумовлює актуальність даної теми.

2. Постановка проблеми

Тому активізація інноваційної праці фахівців з метою отримання від її здійснення найвищих результатів, стає

одним з вирішальних чинників даного процесу, що вимагає розробки дієвих заходів підвищення інноваційної активності фахівців та їхнього впровадження у практику сучасних вітчизняних підприємств. Метою статті є розробка методичних рекомендацій до формування відділу з активізації інноваційної праці фахівців (АППФ).

3. Аналіз літературних даних

Питання активізації інноваційної праці працівників були висвітлені у роботах Т. Амабайла [1], А. Колота [2], М. Семікіної [3], О. Ястремської [4], Е. Гресбурха [5], Г. Джорджа [6] та інших. Так, Т. Амабайл [1] вивчає інноваційну працю з зазначенням переліку чинників, де головним є мотиваційна сфера особистості, що обумовлює необхідність створення відповідних умов та дій керівництва, які сприяли би відповідному задоволенню її потреб. А. Колот [2], зазначає наявність особливостей інноваційної праці та її виконавців. З цим він пов'язує необхідність використання різноманітних засобів управління даним видом діяльності. Особливості інноваційної праці виокремлює також М. Семікіна [3], яка зазначає необхідність підвищення рівня інноваційної праці на